

Sodišče je zavrnilo pritožbo Sveta v protidampinški zadevi kitajske družbe Xinanchem, ki je specializirana za proizvodnjo glifosata

Državni nadzor kitajske države nad generalno skupščino delničarjev družbe Xinanchem samodejno ne izključuje, da bi ta družba pridobila status v pogojih tržnega gospodarstva delujočega podjetja.

Evropska unija ščiti svoj notranji trg pred dampinškim uvozom iz držav, ki niso članice Unije, torej pred uvozom izdelkov z umetno nizko ceno. V skladu z „osnovno protidampinško“ uredbo¹ se za te izdelke uporablja postopek ugotovitve njihove normalne vrednosti. Na podlagi razlike med to in prijavljeno vrednostjo se namreč določi znesek protidampinške dajatve, ki se naloži uvozniku, da se mu odvzame konkurenčna prednost, ki bi jo imel zaradi dampinga.

Kadar gre za dampinški uvoz iz države, ki nima tržnega gospodarstva, se normalna vrednost na splošno določi na podlagi cene ali računsko določene vrednosti zadevnega izdelka v primerljivi tretji državi s tržnim gospodarstvom. Vendar, če se – na podlagi zahtevka proizvajalca, ki je vključen v protidampinško preiskavo in prihaja iz določene tretje države, ki nima tržnega gospodarstva, med njimi je Kitajska – ugotovi, da zanj prevladujejo tržna pravila, se obravnava kot proizvajalec iz tretje države, ki ima s tržnim gospodarstvom. Da bi lahko izkoristil status v pogojih tržnega gospodarstva delujočega podjetja (STG), mora proizvajalec predložiti dokaze, ki med drugim izkazujejo, da odločitve glede cen, stroškov in vložkov² sprejema kot odziv na tržne signale, ki odražajo ponudbo in povpraševanje, in brez večjega vmešavanja države v zvezi s tem. Podelitev statusa „STG“ pomeni, da se protidampinška stopnja izračuna na podlagi individualnih podatkov proizvajalca, ki se na splošno izkaže kot nižja, celo neobstoječa, protidampinška stopnja.

Svet je leta 1998 uvedel protidampinško dajatev na uvoz glifosata, osnovnega kemičnega herbicida, ki ga na široko uporabljajo kmetje po vsem svetu, iz Kitajske.

Družba Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (Xinanchem), kitajska družba, ki proizvaja ter na kitajskem in svetovnem trgu prodaja glifosat, je med pregledom teh protidampinških ukrepov leta 2003 zahtevala status „STG“.

Svet je septembra 2004 na predlog Komisije sprejel Uredbo³, s katero je razširil te protidampinške ukrepe. S to uredbo je bil zahtevek, ki ga je vložila družba Xinanchem, zavrtnjen predvsem iz

¹ Uredba Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 45), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 461/2004 z dne 8. marca 2004 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 150).

² Cene, stroški in vložki predvsem vključujejo stroške surovin, stroške tehnologije in dela, proizvodnje, prodaje in vlaganj.

³ Uredba Sveta (ES) št. 1683/2004 z dne 24. septembra 2004 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz glifosata s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 303, str. 1). Svet je 13. decembra 2010 sprejel Izvedbeno uredbo (EU) št. 1187/2010 o zaključku protidampinškega postopka v zvezi z uvozom glifosata s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 332, str. 31). Ta uredba je z dnem začetka veljavnosti 17. decembra 2010 razveljavila protidampinške ukrepe v zvezi s tem uvozom in končala postopek glede tega. Vendar se v obravnavanem primeru, ker so dejstva nastala pred tem datumom, še naprej uporablja Uredba št. 1683/2004.

⁴ Sodba Splošnega sodišča z dne 17. junija 2009 v zadevi Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group proti Svetu ([T-498/04](#)).

razloga, da je kitajska država kot delničar izvajala znaten nadzor nad tem podjetjem in je posegala v določitev njegovih izvoznih cen prek sistema žigosanja s strani Kitajske gospodarske zbornice. Družbi Xinanchem je bila zato naložena splošna protidampinška dajatev, ki je bila na podlagi podatkov, pridobljenih pri proizvajalcih iz tretje države s tržnim gospodarstvom, v tem primeru iz Brazilije, določena na 29,9 %.

Družba Xinanchem je zoper to uredbo vložila tožbo pri Splošnem sodišču, ki jo je s sodbo z dne 17. junija 2009⁴ razglasilo za nično v delu, v katerem se nanaša na to družbo.

Splošno sodišče je ugotovilo, da je kitajska država kot manjšinski delničar, ki je javni subjekt, te družbe zaradi velike razpršenosti delnic, ki niso bile v državni lasti, nadzorovala generalno skupščino te družbe, ki je izvolila člane upravnega odbora. Vendar je Splošno sodišče presodilo, da državnega nadzora kitajske države načeloma ni mogoče izenačevati z večjim vmešavanjem države v odločitve proizvajalca glede le cen, stroškov in vložkov. Zato Svet in Komisija ne bi smela samodejno zavrniti družbi Xinanchem ugodnost „STG“, ne da bi upoštevala dokaze, ki jih je ta družba predložila.

Splošno sodišče je še navedlo, da so dokazi, ki jih je predložila družba Xinanchem, omogočali ugotovitev, da mehanizma žigosanja njenih izvoznih pogodb s strani Kitajske gospodarske zbornice ni določila kitajska država in da je družba Xinanchem lahko svobodno določala izvozne cene. Splošno sodišče je na podlagi tega sklepalo, da instituciji brez izpodbijanja dokazne vrednosti ali zadostnosti teh dokazov nista mogli ugotoviti, da je država s tem mehanizmom izvajala znaten nadzor nad temi cenami.

Svet je pri Sodišču vložil pritožbo zoper sodbo Splošnega sodišča.

Sodišče je v današnji sodbi ugotovilo, da „osnovna protidampinška“ uredba ne prepoveduje vseh vrst državnega vmešavanja v družbah proizvajalkah, temveč le večje vmešavanje v odločitve teh družb glede cen, stroškov in vložkov. Ker je cilj te uredbe zagotoviti, da se te odločitve sprejemajo v skladu z veljavnimi pogoji tržnega gospodarstva, državnega vmešavanja, ki niti po naravi niti po učinku ne more povzročiti, da bi odločitve proizvajalcev glede cen, stroškov in vložkov postale neskladne s pogoji tržnega gospodarstva, ni mogoče šteti za večje.

V teh okoliščinah je Sodišče potrdilo ugotovitev Splošnega sodišča, da **nadzora, ki ga je v obravnavanem primeru kitajska država kot manjšinski delničar izvajala nad družbo Xinanchem, ni mogoče samodejno izenačevati z večjim vmešavanjem države v odločitve te družbe glede cen, stroškov in vložkov.**

V zvezi s tem je Sodišče poudarilo, da je tak nadzor po svoji naravi združljiv s pogoji tržnega gospodarstva in nujno ne pomeni, da se je kitajska država dejansko znatno vmešavala v odločitve družbe Xinanchem glede cen, stroškov in vložkov. Sodišče je ugotovilo, da bi zato morala Svet in Komisija presoditi, ali so podatki, ki jih je predložila ta družba, zadoščali za dokaz, da odločitve glede cen, stroškov in vložkov sprejema kot odziv na tržne signale in brez večjega vmešavanja države, česar pa ti instituciji nista storili.

Sodišče je vseeno pojasnilo, da v državi, ki nima tržnega gospodarstva, dejstvo, da družbo s sedežem v tej državi *de facto* nadzorujejo delničarji, ki so javni subjekti, vzbuja resen dvom o tem, ali je vodstvo te družbe dovolj neodvisno od države, da lahko odločitve glede cen, stroškov in vložkov sprejema samostojno in kot odziv na tržne signale. Svet in Komisija bi zato lahko v okviru presoje dokazov, ki jih je predložila družba Xinanchem, upoštevala to okoliščino.

Dalje je Sodišče v zvezi z mehanizmom žigosanja izvoznih pogodb zavrnilo trditve Komisije, da okoliščina, da je Kitajska gospodarska zbornica smela zavrniti ožigovanje izvoznih pogodb, če ne bi bile upoštewane referenčne cene, pomeni zadosten *prima facie* dokaz o vmešavanju v določanje cen. V zvezi s tem je Sodišče ugotovilo, da instituciji ne smeta omejiti presoje na analizo položaja, kot se kaže „na prvi pogled“, kadar proizvajalec predloži dokaze, s katerimi se to lahko izpodbije.

Široka diskrecijska pravica, ki jo imata Svet in Komisija na področju ukrepov trgovinske zaščite, letih ne odvezuje obveznosti, da ustrezno upoštevata te dokaze.

Ker nobene trditve Sveta in Komisije ni bilo mogoče sprejeti, **je Sodišče v celoti zavrnilo pritožbo.**

OBVESTILO: Sodišču je lahko v odločanje predložena pritožba zoper sodbo ali sklep Splošnega sodišča, omejena na pravna vprašanja. Pritožba načeloma nima odločilnega učinka. Če je dopustna in utemeljena, Sodišče razveljavi odločitev Splošnega sodišča. Če stanje postopka to dovoljuje, lahko Sodišče samo dokončno odloči o zadevi. Sicer vrne zadevo v razsojanje Splošnemu sodišču, to pa je vezano na odločitev, ki jo je sprejelo Sodišče v okviru pritožbe.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na [„Europe by Satellite“](#) (+32) 2 2964106